

Religionsfrihetens gränser

Som bekant har vi religionsfrihet i Sverige. Du får tro på vilken Gud du vill – eller inte tro. Men det innebär inte rätt att pådyvla någon annan din tro. Frågan har blivit högaktuell sedan biskop Fredrik Modéus i Växjö uttalat att han välkomnar böneutrop och finner det naturligt att olika trosuppfattningar lever sida vid sida.

Även vi i Landsbygdspartiet finner det naturligt att olika trosuppfattningar lever sida vid sida. Så har det varit sedan frikyrkorna startades. Judiska församlingar och katolska församlingar har också funnits i Sverige sedan hundratals år tillbaka och man har visat varandra ömsesidig respekt.

Modéus ställningstagande bygger på den protestantiska traditionen, att vi inte skall förhäva oss. Vi skall vara lite undfallande, inte ta strid, vara förlåtande och acceptera alla människor. Vi backar hellre än försvarar en åsikt. Lite ”pastor Jansson”. Det är naturligtvis ett bra sätt att möta andra människor, så länge vår omgivning har samma förhållningssätt. Men förhållandena har ändrats – vi har mött islam. Islam backar inte.

Svenskarna i allmänhet är inte särskilt religiösa. Men folk är ganska medvetna om att vår kultur, vårt sätt att umgås, vår lagstiftning – ja hela vårt samhälle har sedan århundraden formats av en kristen grundsyn. Islam eftersträvar ett helt annat styrelseskick. När nu kyrkan backar, inte tar strid, så är det viktigt att vi alla ställer upp och försvarar det samhälle och den kultur som är vår.

Vi skulle aldrig tillåta att kyrkans klockringning ersattes av återkommande högtalarutrop av den protestantiska trosbekännelsen. Det finns då ingen anledning att heller tillåta andra religioner att bedriva högljudd religiös propaganda. Böneutrop behövs ej. Alla djupt troende muslimer har en app i sin mobil, som påminner dem när det är dags för bön. Övriga bryr sig inte.

Sverige har öppnat sina gränser för att hjälpa människor i nöd - människor som riskerar sina liv. Inte för att ge andra religioner en inkörsport. Detta måste vi hårt och tydligt klargöra.

Arne Gunnarsson, styrelseledamot Landsbygdspartiet oberoende.